

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200676
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2019:8619200676.1
2Csp/34/2019-40
8619200676

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobcu X.astúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/99, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadost'učinenie takto

r o z h o d o l :

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur ako primerané finančné zadost'učinenie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 Eur na účet Slovenskej pošty a.s. - prevádzkovateľ systému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ť o v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 321,32 Eur.

-2- 2Csp/34/2019

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/125/2012 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp.zn. 4C/125/2012 zo dňa 27.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/25/2016 zo dňa 18.1.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2017. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva bol nútený brániť v pôvodnom konaní. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a tým bola splnená hypotéza § 3 ods. 5, tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa požaduje finančné zadost'učinenie vo výške 321,32 Eur, čo odôvodnil tým, že žalovaný mu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8402079 zo dňa 3.12.2007 poskytol úver vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur) a za predmetný úver mal zaplatiť celkom sumu 19.680 Sk (653,26 Eur), teda celkové náklady na tento úver predstavovali sumu 321,32 Eur (653,26 - 331,94). Finančné zadost'učinenie vo výške 321,32

Eur zodpovedá sume, o ktorú by sa žalovaný na jej úkol obohatil, ak by si úspešne neuplatnila porušenie spotrebiteľských práv v základnom konaní.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 9.5.2019 uviedol, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Má za to, že rozsudok Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 4C/125/2012 zo dňa 27. 10. 2015, spolu s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/25/2016 zo dňa 18. 01. 2017, ktorým bolo určené, že uzatvorená úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný požiadal, aby pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktačného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Ďalej uviedol, že na právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy sa aplikujú ustanovenia zákona. Na úpravu nemajetkovej ujmy spotrebiteľa zakotvenú inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia sa primerane vzťahujú ustanovenia náhrady ujmy podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak osobitný právny predpis, ktorým je Zákon o ochrane spotrebiteľa, neupravuje výšku finančného zadosťučinenia, v prípade ak vznikú nemajetkovej ujmy, súd je povinný aplikovať ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Poukázal na to že žalobca, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu sám porušil viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré určite nie je primerané. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nesmie slúžiť na duplicitné uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žiadal žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť.

4. Žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

-3- 2Csp/34/2019

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 3.12.2007 zmluvu o úvere č. 8402079, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur), ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 9.680,- Sk (321,321 Eur), t.j. celkom čiastku 9.680,- Sk (653,26 Eur) v 12. mesačných splátkach po 1.640,- Sk (54,44 Eur) počnúc dňom 15.1.2008.

7. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/21/2014 - 51 zo dňa 6.5.2015 bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. 8804000835 zo dňa 21.4.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.2.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/25/2016 zo dňa 18.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2017 bolo určené, že úver podľa úverovej zmluvy č. 8402079 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň bolo určené, že poplatok za náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný a zmluvná podmienka v zmluve v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

8. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že úverová zmluva č. 8402079 zo dňa 3.12.2007 neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a preto bolo určené, že úver podľa predmetnej úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov.

10. Právny zástupca žalobcu sa nevedel vyjadriť k tomu, koľko v skutočnosti žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila. Pri výpočte bezdôvodného obohatenia vychádzali len z toho, že žalobkyňa bol poskytnutý úver vo výške 331,94 Eur a žalobkyňa podľa zmluvy mala celkom zaplatiť sumu 653,26 Eur.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

12...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere č. 8402079, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur), ktorý bol zvýšený o príslušný poplatok vo výške 9.680,- Sk (321,32 Eur) a žalobca sa zaviazal celkovú čiastku 19.680,- Sk (653,26 Eur) splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 1.640,- Sk (54,44 Eur).

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/125/2012 zo dňa 27.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/25/2016 zo dňa 18.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2017 bol predmetný úver určený za bezúročný a bez poplatkov. Predmetným rozsudkom Okresného súdu Svidník mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobkyne tým, že žalobkyňa na poskytnutom úvere mala zaplatiť sumu 19680,- Sk (653,26 Eur) napriek tomu, že táto zmluva nemá náležitosti

-4- 2Csp/34/2019

zákona o spotrebiteľských úveroch, z dôvodu ktorého bol tento úver bezúročný a bez poplatkov. Ujma, ktorá žalobcovi objektívne hrozila bola vo výške 321,32 Eur.

13. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca bol ako dlžník vystavený nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho, čo podľa zákona by žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 4C/125/2012 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

14. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

15. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku

ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

16. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určítym kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená

-5- 2Csp/34/2019

spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavoval rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú by žalobca musel zaplatiť.

17. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že postačuje priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- Eur a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol.

18. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u/ tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť poplatok v sume 16, 50 Eur na účet Slovenskej pošty a.s. - prevádzkovateľ systému z priznanej sumy 100,- Eur (položka I/1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania (100 %), pričom prihliadol na skutočnosť, že výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a preto žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že bolo jeho žalobe vyhovené, je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného ak mal plný úspech, čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

-6- 2Csp/34/2019

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 13. novembra 2019

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :